

BUNUL ECONOM

REVISTĂ PENTRU AGRICULTURĂ, INDUSTRIE ȘI COMERCI.

ABONAMENTUL:

Pe an cor. 5; pe jumătate an cor. 2.50.
Pentru România 15 lei pe an.

INSERTIUNILE:

să socotesc după tariffă, cu prețurile
cele mai moderate.

Abonamentele și inserțiunile să plătesc totdeauna înainte.

Luxul e păgubitor.

Sărăcia care bate la ușa multor țărani din zilele noastre, nu provine totdeauna din beție, din trândăvie sau din alte păcate ce ispitesc omenimea, ci ea provine de multe ori și din un *lux necumpătat* ce tinde în mod deabolic a să înfige în organismul vieții noastre românești.

Viața de toate zilele este mărturia cea mai dreptgrăitoare în această privință, ea ne arată cum acest șearpe cu două capete străbate pe zi ce merge tot mai mult în rândurile noastre, subsăpând în chip nemilos la temelii bunăstării noastre materiale... împingându-ne în prăpastia perzării, de unde nu mai este mântuire.

Am zis că luxul e un șearpe cu două capete din motivul că el pe deoparte ne amăgește a săvârși lucruri ce trec adeseori peste puterile noastre, ne ridică la aparență, mai mult decât ceea ce suntem în realitate, — pe de altă parte împrăstie într'un moment tot bunul nostru câștigat cu multă trudă și sudoare. Acest mare rău în timpul din urmă ia dimensiuni tot mai mari la poporul nostru. La țărani nostrii luxul cel mai mare să face în îmbrăcăminte.

Strămoșii nostrii mai înainte de asta numai cu 40—50 de ani purtau cu fală cioarecii proverbiali, ear' azi cei cari au ambiția ași da puțin aier de boier să vără în nădragi jidovești, cari cred că îi fac mai multă onoare. Oamenii cu scaun la judecată nuși părăsesc portul cu una cu două — ei să întreabă dacă cutare sau cutare haină să potrivește pentru ei sau nu? Luxul lasă multe familii pe drumuri, deoarece acolo unde află găzduire el prinde rădăcini tot mai mari. Benjamin Franklin, un învățat din suta

trecută, în ori-ce societate de oameni ajungea, între multele sfaturi ce le da oamenilor, combătea cu toată puterea cuvântului luxul păgubitor. El spunea că dacă cineva își cumpără o mobilă frumoasă în casă, trebuie să și cumpere încă multe altele tot asemenea ca să se potrivească cu ea. Am văzut cu ochii zeci de cazuri, unde dacă un locuitor econom își făcea vre-un car nou și-l văpsea cu verde, la vre-o săptămână două vezi pe altul că și'l văpsește cu roșu, numai din motivul ca să nu fie asemenea cu al vecinului său.

Lux mai mare să observă azi la femeile noastre, cari în cele mai multe locuri sunt pe cale a părăsi frumosul nostru port românesc. De aceea foarte bun lucru săvârșește reuniunea femeilor române din Orăștie, cari a luat frumoasa hotărâre pentru a cultiva pitorescul nostru port popular românesc, care fapt va combate cu succes răspândirea luxului între țărani. Luxul este învidit cu păcatul *mândriei sau orgoliului*. Sfânta scriptură zice: mândria este o ambițiune rea și nedreaptă de a să înălța pe sine în mărire, și a întrece pe semenii săi cu dreptul și fără drept. Acest păcat a fost cel dintâiu, care s'a născut în Lucifer, și dintr'ânsul s'au născut toate celelalte ca dintr'o fântână înveninată.

De aceea »înțelepciunea« zice: »*Frica Domnului urește nedreptatea, nerușinarea, mândria și căile celor răți*«. Și într'altă parte zice scriptura: »*Uvătă este înaintea Domnului și a oamenilor mândria*«.

Contrară acestui păcat este virtutea smereniei sau modestiei, pe care Domnul nostru Isus Christos recomandându-ne și îndemnându-ne, ca să o ținem zice: »*învățați dela mine, că sunt blând și umilit cu inima; și așa ve-ți afla odihnă pentru sufletele voastre*«.

Vițiul mândriei sau orgoliul, care să numără între păcatele mortale — va trebui deci combătut cu cuvântul și cu fapta din partea cărturarilor noștri, care păcat să nu să răsbune mai târziu asupra acelor cari poartă numele de conducători ai poporului.

N. Hamza.

Onorați cetitori! Răspândiți foaia aceasta între cunoscuții Dvoastră!

Rugăminte

cătră membrii „Reuniunii române de agricultură în comitatul Sibiu.”

Intre așezămintele noastre, întemeiate cu scop de a promova bunăstarea populațiunii muncitoare, să numără și »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu«. Intemeiată la 1888, ea chiar dela înființare a dezvoltat o activitate rodnică și binefăcătoare ca puține alte așezăminte ale noastre. De roadele muncii ei numai aceia n'au beneficiat, care nu i-s'au adresat. Acestei Reuniuni i-se revine vrednicia de a fi deprins pe economul nostru la cultura mai rațională a pământului și la folosirea uneltelor economice. Ea l-a împrietinit cu cultura nutrețurilor măestrite, împărțind în mod gratuit an de an, sute și sute de chilograme de sămânță de torfoiu, napi, luțernă, etc. Ea l-a deprins cu cultura mai în mare a pomilor, aranjând expoziții de poame împreunate cu împărțire de premii în bani; ținând prelegeri și cursuri de pomărit și împărțind an de an mii și mii de pomi pădureți și de altoi și punând în vânzare altoi cu preț redus. Ea a contribuit la nobilitarea rasei de vite, ținând expoziții de vite de prăsilă anuale împreunate cu împărțire de premii în bani; ea a dăruit și dăruște an de an câte o vițea de soiu ales și alte animale de prăsilă și dă împrumuturi ieftine pentru cumpărarea de asemenea animale. Ea a contribuit și contribuie la ridicarea stărilor morale și materiale a populațiunii, prin întemeierea de Insoțiri de credit sătești și de Tovărășii agricole. Prin aranjarea expozițiilor de copii contribuie la îmbunătățirea stărilor igienice și la desăvârșirea condițiilor de traiu ale populațiunii. Ea lucrează la conservarea, răspândirea și perfecționarea industriei de casă (lucrul de mână femeiesc), aranjând expoziții din bransa aceasta, alcătuiind albumuri, făcând colecțiuni de păpuși costumate după ținuturi și localități etc.

Prin publicațiunile sale ziaristice, Reuniunea stă în serviciul obștei noastre, iar prin edarea cărților din biblioteca Reuniunii, dă în mâna poporului povătuitorul potrivit la ținerea vitelor, la cultura trifoiului, a pomilor, a viilor, la cultura albinelor etc. Prin conferirea de premii la descrierea

monografiilor comunelor noastre, contribuie la cunoașterea istoricului și a stărilor din comune etc.

Dacă este vre-un ram agricol, pe care Reuniunea noastră să nu-l fi îmbrățișat cu căldura recerută, aceasta este a se atribui singur insuficienței mijloacelor bănești, căci bună voința, însuflețirea și simțul de jertfire la cârmacii ei nu lipsesc. Dovadă împrejurarea, că ei an de an cutrieră satele în lungul și latul comitatului, aci la întruniri agricole, aci la expoziții, la plantări de pomi, în cursuri de altoit pomi etc.

În asemenea împrejurări ne adresăm către membri nostri cu ceea ce este respectuoasă și frățească rugămintă să binevoiască a nu ne lipsi nici pe viitor de sprijinul valoros și îndeosebi să iee la cunoștință, că cu scop de economisare și de mai multă ușurință ne-am adresat către oficiile noastre primpretoriale respective către primăriile noastre comunale cu rugărea să binevoiască a încasa prin organele ce le stau la dispoziție, taxele pro 1907 dela membri și să binevoiască a răscumpăra acele cuitanțe.

În fine ne permitem a ne adresa către preoțimea, învățătorimea, către notarii, primarii și ceilalți fruntași ai nostri, cari încă nu sunt membri, să binevoiască a se înrola în șirurile noastre, căci prin aceasta, pe lângă că vor beneficia de roadele Reuniunii, dar și spriginesc o cauză din cele mai arzătoare ale noastre a tuturor.

Sibiu, 1 Nov. n. 1907.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului«.

Pantaleon Lucața,
prezident.

Vic. Tordășianu,
secretar.

Serate de-ale meseriașilor români.

Deși ne despărțeau abia 2 zile de marile sărbări jubilare, »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«, stăruitoare în bine, și-a ținut Joi în 26 Septembrie n. c. a 9-a ședință literară. Numărul participanților cam 140. Presidentul nostru dl Victor Tordășianu de data aceasta ne face importanta comunicare, că fostul nostru notar, dl Ioan Apolzan,

lucrător tipograf în stabilimentul de arte grafice Ios. Drotleff din Sibiu, a făcut un trumos și laudabil început pentru literatura noastră industrială. Dl Apolzan adecă a dăruit Reuniunii lucrarea sa intitulată »*Numirile uneltelor de mână, întrebuițate la măsurit, bårdășit, modelărie, căruțarie, strungărie și sculptură*«, în limbile română, germână și maghiară, cu unele explicațiuni cum și cu o prefață.

Intreagă lucrarea e trumos scrisă pe 81 pagini, compactată. La pagina 2 autorul zice »Dedic modesta mea lucrare Dlui Victor Tordășianu, asesor consistorial, în semn de dragoste și venerațiune adâncă«, iar la pagina următoare e »prefața«, în care sunt indicate împrejurările, cari l'au determinat pe dl Apolzan le aceasta lucrare și scopul urmărit. Din prefață dăm următoarele:

»La 24 Iunie 1900 — scrie dl Apolzan — ajunsesem notar al Reuniunii sodalilor români din Sibiu. În timpul de mai bine de $4\frac{1}{3}$ ani, cât mi-a fost dat să ocup această funcsie am avut prilegiu să mă introduc binișor în viața meseriașilor în generală luată: să-i cunosc părțile bune și cele rele, bogătatea și sărăcia ei. Nu odată s'a întâmplat, că venind cutare meseriaș să se înscrie membru al Reuniunii, își spunea meseria nemțește, uneori și ungurește. Unii dintre membri mai vechi de față, — zimbeau dacă nu râdeau chiar, cu toate că nu era nimic de ris, căci în un astfel de fapt să reoglindeau referințele, între cari au crescut.

Aproape toți suntem eșiți din casa țărănească, unde foarte puțin să vorbește despre meserii, iar mulți dintre noi au învățat meseria la măestri, la cari să vorbea aproape numai în limbă străină și în fine cum suntem tineri pe terenul meseriilor și cum numirile noastre sunt prea puțin răspândite, respectivii meseriași nu puteau să le cunoască. Dar chiar dacă a auzit careva numirea românească, nu avea siguranța ca să se poată folosi de ea în societate. Și dacă s'a întâmplat ca meseriași să nu cunoască nici numirea meseriei proprii în limba lor, apoi cu atât mai puțin puteau să cunoască numirile uneltelor, de cari zilnic să folosesc în ocupațiunea lor. Acestea numiri nu erau și nu sunt cunoscute nici oamenilor de carte. Ele abea vor fi cunoscute

unui cerc de meseriași din România, unde acestea să cultive în școlile de meserii. Nu odată am fost întrebat din partea membrilor: cum să cheamă românește cutare sau sau cutare unealtă».

Acestea împrejurări au îndemnat pe dl Apolzan să compue aceasta lucrare valoroasă, consultând și pe alți sodali și esplicând și scopul uneltelor și părțile lor.

Dl Tordășianu, mulțumind autorului pentru ostenelele sale își exprimă dorința ca dl Apolzan să nu se opreasă aci, ci să continue și cu colectarea numirilor uneltelor și din cealaltă rami ai meseriilor și în acelaș timp pune în vedere, că Reuniunea să va îngriji ca de lucrarea harnicului și deșteptului de Apolzan, să se folosească cât mai mulți și în deosebi măsurii. noștri.

Notarul Reuniunii dl Duca cetește sumarele ședințelor administrative, din cari mi-am reținut actul de recunoștință adresat de ven. consistor arhidiecezan Reuniunii pentru ridicare serviciului divin din biserica catedrală, în care corul bisericesc al Reuniunii a cântat în tot decursul verii cântările liturgice și s'a exprimat mulțumită aceluiăș consistor pentru suma de cor. 50, dăruită fondului amintitului cor.

Intrați în însași ședința literară Stănuța Stanciu, ne-a predat cu mult simț poezia »O fetiță la ziua mamei sale« de A. Mureșan; drăguță a fost; de tot drăguță mititica Mărioara Citirigă în »Greerul și furnica«; mult haz a produs sod. pantof. Alex. Bezo, cu »Amestecul de limbi în târgul Sibiiului« de Marian; cu naivitate copilărească și drăguță ca și soră sa a fost Minadora Citirigă în »Zefirul«; dl P. Bălcăcian, sod. pant., cântându-ne frumos, ne-a procurat multă seninătate sufletească; dl I. Moldovan, a avut fericita idee să ne delecteze cu un gramofon cât să poate de perfecționat, la care s'au executat mai multe cântece fel de fel; dl I. Dimitriu, sod pant., în »Audiențe« de Heine, a dovedit multă pricepere și inteligență; la înălțime ca în totdeauna a fost dl L. Boldor cu »Bețivul« de Speranță».

Aacastă lucrare folositoare și bine răușită a fost de bun augur pentru sărbările jubilară, la cari cu dragoste frățească ne-a invitat dl Tordășianu.

»Invingătorul«.

Calendarul „Bunul Econom“ pe 1908.

În tipografia „Minerva“ din Orăștie, a apărut și să poate comanda **Calendarul „Bunul Econom“ pe anul 1908.** E cel mai frumos și mai bun Calendar pentru economi. Tipar plăcut și litere cetețe.

Calendarul cuprinde:

Regentul anului, Luna. — Intunecimi. — Sărbători și alte zile schimbătoare. — Posturile. — Deslegarea posturilor. — Partea calendaristică, cele 12 luni, sărbătorile sunt tipărite cu litere negre, la fiecare lună sunt termine și povețe economice practice. — Cronologia anului. — Domnitorii din Europa și din alte țeri străine. — Șematismul bisericilor române. — Școalele rom. — Poșta. — Telegraful. — Timbre și taxe. — Târgurile din Ungaria, Transilvania și Bănat. — *Partea literară:* Iubileul Mai. Sale Impăratuului și Regelui Francisc Iosif I, (cu portret). — Ingrijirea vinului, un interesant tratat economic (cu 20 ilustrațiuni). — O spune Doamne (poesie). — George Barițiu (cu portret). — Crăciunul în tabără, Câmpia Zmardan, 1877, (poesie). — Rasele animalelor cu 2 ilustrațiuni) — Fermecătoria căpraruului, o frumoasă poveste de pe timpul războiului românoruso-turc din 1877. — Păzeștete de beuturile spituoase, articol povățuitor. — Hora dela Plevna (ilustrată). — Povețe pentru economi. — Sfaturi. — Glume. — Și altele.

Calendarul „Bunul Econom“ costă numai 15 cr. (30 fil.) și pentru porto 5 fil. Cine trimite nainte 2 cor. acela va căpăta 10 calendare având de a plăti la primirea lor portul postal. Comandele să se adreseze la *la tipografia „Minerva“ în Orăștie (Szászváros).*

Din urmările beției.

— Povestită tocmai precum s'a întâmplat. —

E vară, în toiul muncii, toată lumea e la câmp; ba unii nu dau cu săptămâna pe-acasă: s'a pus cu nădejde pe lanurile aurii, ca să le culce la pământ.

Sunt rari de tot casele, unde se poate vedea câte o bătrână, lipsită aproape cu totul de puteri, care — în neputință de a ajuta la secerat, — caută a face și ea câte- ceva pe lângă casa fiului, ginerelui ori nepotului său.

Așa se înfățișează satele din regiunea șeasă a țării noastre în timpul secerișului.

Și cari nu ți-ar fi mirarea, când într'o bună dimineață ai găsi undeva cu totul altfel!

Mergeam pe șosea către localul de școală, care e așezat cam în mijlocul vetrei satului; eram peste măsură întristat, și năcazul îmi venea de acolo, că de câteva zile cei mai mulți copii îmi lipsea dela cursuri. Părinții și-i luaseră într'ajutor ceruți ori neceruți; și mare mai îmi era ciuda, când mă gândeam să fiu nevoți a face lecțiuni numai cu 20—30 de școlari. Plecam disdedimineață, pentru ca împreună cu servitorul să mușuroesc o parte din cartofi. Grăbit și îngândurat cum eram, îmi ridicai ochii, numai când, în dreptul școalei, aud grăind câțiva săteni. Mi s'a părut foarte ciudat să-i întâlnesc acolo. Mă apropii de ei, și-i întreb ce minune poate fi de stau la sfat, iar se-cera au lăsat-o în plata Domnului...

Unchiașul Velea Ioan, în vârstă de 60 de ani, dar încă verde îmi răspunse: »De, tăculiță, d-le învățător, când ești rânduit ca să pățești năcazul, orice ai face și ori cât te-ai păzi, trebuie să dai de el...

»Crestinul de cu seară plănuește să facă una pentru a doua zi, și adeseori dimineața, vrând-nevrând, se pomeneste că s'apucă de alta. Așa și cu noi acum: Cui i-ar mai fi trăsnit prin gând aseară, că azi, pe vremea asta, să ne aflăm strânși aci, unde ne vezi, și încă de pe la miezul nopții să fim nevoiți a vedea ceeace eu, unul, măcar-că am îmbătrânit, încă nu văzusem?»

— «E grozav! moșule, — zise bătrânul dascăl al bisericii, Constache Popa, — de mult cunosc eu lumea, dar par'că înainte nu vedeai atâtea răutăți. Întâmplarea de astănoapte, le pune vârf la toate... Văzurăm cu ochii isprava *necuratului*; căci el numai pomeni și poduri n'o face... Bat-o focul de *cinzeacă!*. Dela ea pornesc păcatele cele mai mari...

— »Dar ce s'a întâmplat?»

— »Ce, n'ai auzit nimic pân' acum?» — îmi răspunse moș Valea. N'ai aflat de bietul Marin Avram?...

— »Dar ce-o fi mai făcut Mărinică?» — zisei eu cătră moș Valea, știind isprăvile aceluia în urma beției.

— »Și-a făcut de cap, tăiculiță, căci știi d-ta că *cine sare pari mulți, adesea se întâmplă de rău în vreunul* și că *tot nașul își are naș...* Așa și cu Mărinică al nostru acum: Și-a găsit și el *nașul*, căci de azi încolo, iubita lui cărciumioară poate să-i ducă do'ul...»

— »Cum moș Veleo?»

— »Răul mai mare e că i-au rămas copilașii pe drumuri, și... sărmanii!... cum îl mai jelesc! Ilie băețașul ce l are în școală la d-ta, îl bocea cu atât foc încât o lume întreagă a plâns de mila lui!»

— »Dar haide până acolo, continuă moș Costache».

Pornii cu dânsul și cu ceilalți săteni. Intrăm în curtea lui Lixandru și în dreptul ușii, lângă prispă, corpul nelusfletit al nefericitului Marin Avram. Avea o tăetură adâncă la gât, din care se scursese o cantitate enormă de sânge... Era înspăimântător.

Apoi moș Costache îmi istorisi îndurerat cum se petrecuse lucrurile:

Nefericitul se dusesese seara la cărciumă, se apucase la băut cu alții pe acolo; apoi însoțit de fierarul Marin Mițu, plecase să găsească pe Transilvănianul Radu Albu, cu care avea nu știu ce de dascurtat; fugăritul se ascunse în casa lui Lixandru Mână-Roșie. Marin Avram a intrat acolo după el și-l apucase la bătaie; Transilvăneanul apărându-se cu desnađejde înfipsese birceagul cu putere în gâtul nesocotitului Marin și așa se isprăvisse.....

— »Ei, oameni buni, vedeți d-voastră unde duce beția pe om? — zisei eu atunci către ceice mă înconjurau. Iată cum se sfârșește acel ce devine robul acestui mare dușman al nostru! O pildă ca aceasta de grozavă, cređ că are destulă putere pentru a face cel puțin pe locuitorii satului nostru, care o au înaintea ochilor, să se hotărască odată pentru totdeauna a nu mai călca pragul cărcumei. Dar nu e timpul nici locul să vă vorbesc mai mult. Pe Marin,

Dumnezeu să l erte!; iar nouă dea ne tărie sufletească ca să putem a ne feri de rele și să călcăm numai în căile cele bune ale vieții!».

— »Ferește-ne, Doamne, de cel viclean« — ziseră sătenii, făcându-și semnul crucii.

(„Albina“)

N. Pötlogeanu.

Cătră abonenți!

Onorații noștri abonenți prin aceasta sunt rugați, ca și dlor să comande din Calendarul „**Bunul Econom**“ — care e cel mai bun calendar pentru economi — atâtea exemplare, câte cred că vor putea vinde în comunele dlor. Prețul unui exemplar e numai **15 cruceri** (30 fil.) și pentru porto 5 fil. Trimiteți înainte 2 cor. și veți primi 10 calendare, având a plăti la primire numai porto postal. Il puteți vinde cu 30 sau 34 fil, rămânându-vă și Dv. câștig

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Știri de tot felul.

Lăsământul literar al lui Iosif Vulcan. La intervenția dlui Iosif Șt. Șuluțu, prezidentul »Asociațiunei« doamna Aurelia Vulcan, văduva regletatului Iosif Vulcan, fost membru ordinar al »Academiei Române«, s'a declarat gata a preda spre păstrare Muzeului »Asociațiunei«, întregul lăsământ literar al răposatului ei soț, constătător din dacorațiuni, diplome, corespondență și scrieri încă netipărite. Domnul prezident Șuluțu a încredințat pe dl Tăslăuanu cu luarea în primire a prețiosului lăsământ.

Cununie. Dl Ioan D. Simian (Turnu-Măgurele) și dșoara *Fompilia V. Domșa* (Orăștie) își vor sârba cununia religioasă Duminecă la 10 Nov. n. c. în biserica română gr.-or. din Orăștie.

Dorim fericire și viață îndelungată tinerilor perechi!

Petrecere cu dans aranjază universitarii români din Cluj în sala dela »Hotel Central«, în 21 Noemvrie n. 1907. Inceputul la 8 oară seara. Intrarea de persoană 2

cor. De familie (până la 3 membrii) 5 cor. Venitul curat e destinat pentru Masa studenților și Casina română din loc. Oferte marimonioase să vor cvita în publicitate și sunt a să adresa la cassariul: Remus Furdui (strada Deak Fencz u. 4 Román Casino, Kolozvár).

Cum erau omorâți țărani pe vremea răscoalelor țărănești. Doi țărani din comuna Viașu (jud. Mehedinți) s'au dus la București și au povestit ministrului de interne grozăviile întâmplate în comuna lor pe vremea răscoalei țărănești. Eată ce-au zis țărani:

»Era în dimineața zilei de 18 Martie, când a venit în satul Viașu căpitanul Georgescu din Turnu-Severin. S'a dat știre ca toți locuitorii să vie în curtea arendașului Vintilescu. Băiatul acestuia, anume Costică Vintilescu a ales dintre locuitori pe cei mai bătrâni, pe cei cari trecuseră de vârsta de 40 ani și i-a așezat de-oparte spunând că o să li-se cetească o veste de la ocârmuire. Căpitanul Georgescu l-a întrebat pe bătrânul Constantinescu dacă satul e mulțumit cu arendașul. Bătrânul om pacinic și cinstit i-a răspuns: »Suntem mulțumiți domnule, și trăim bine cu arendașul, deși invoelile sunt foarte grele«. Imediat căpitanul a dat ordin și bătrânul a fost legat împreună cu fiul seu de 17 ani și cu alți 6 locuitori. Toți aceștia au fost luați fără vre-o cercetare, ci numai după o listă pe care i-o dăduse d-lui căpitan arendașul Vintilescu. Toți aceștia au fost duși în satul Pătule, unde a doua zi cu toate rugămintele lor și ale rudele lor, au fost împușcați în marginea sălcânilor. După ce i-au împușcat pe acești nenorociți, s'a dat voe rudelor să-i îngroape Indată după îngropare iarăși au fost chemați toți locuitorii și i-a băgat în cărciuma lui Vintilescu. Acî au fost amenințați cu împușcarea și aducearea tunurilor ca să nimicească tot satul, dacă nu vor da arendașului banii și bucatele ce le cerea ca despăgubire a pagubelor suferit. Iar pentru ca să se vadă că nu e glumă cu amenințarea s'au mai împușcat la 21 Martie în capul satului din 5 oameni legați cot la cot, și au tras în ei mai multe salve de carabine. Unul din ei cu toate salvele ce se traseră, scăpase neatins. Dar din nenorocire, se afla acolo pândarul arendașului care văzând că omul a scăpat, îi trase cu pușca

cu alice un foc în piept și mai văzând rezemată de mal pușca unui soldat rezervist, mai trase odată asupra bietului om, care a scăpat de salvele soldaților, dar n'a scăpat de focurile pândarului bieresc. La 23 Martie au mai fost ridicați patru locuitori ca să-i împuște. Printre dâșii se afla și Dumitru Purcea. Fiul acestuia rugându-se la tatăl seu să fie cruțat, i-s'a cerut pentru aceasta o mie de lei. Astfel Purcea a scăpat, iar ceilalți au fost împușcați de soldați roșiori.»

O carte prețioasă, în care află povești, glume, poezii și multe sfaturi bune, e *Calendarul „Bunul Econom”*, care — pentru ca să-l poată avea și cel mai sărac econom — să vinde numai cu 15 cruceri exemplarul. Poate să-l ia ori-cine spre vânzare, adecă comandă atâtea Calendare, câte crede că va putea vinde. Cine cumpără 10 exemplare capătă două gratis și pe lângă aceea cruță și din porto poștal, care — pentru un singur exemplar, — ar fi 5 fil. La comande mai mari — afară de cele 2 ex. la 10 — să dă un rabat potrivit. Comandele să pot face mai ușor prin o carte poștală în care să scrie numărul exemplarelor de lipsă, numele, locuința, posta ultimă și comitatul, toate acestea au să fie scrise așa ca să se poată ceta bine.

Sânge! Duminecă era să se facă sfințirea bisericii catolice din Cernova, o comună slovăcească în comitatul Liptó. Biserica a fost ridicată pe banii adunați de preotul Hlinca, osândit pentru agitație și suspendat din postul de paroh. Oamenii din sat au cerut să nu se facă sfințirea decât numai după ce va fi repus în oficiu preotul lor la care țin foarte mult. Rugarea însă nu li-s'a împlinit ci Duminecă dimineața a vrnit în comună administratorul parohial, cu alți trei preoți, pentruca să facă sfințirea. Poporul nu numai din comună, ci și din comunele din prejur, i-a primit la marginea satului și i-a rugat să meargă îndărăt, pentrucă sfințirea de biserică astăzi nu să face. Preoții însă au dat ordin visitiilor să mâne numai înainte printre mulțime. Atunci mulțimea a început a lovi cu petri în preoți și în gendarmii cari iau însoțit. Gendarmii au facut us de arme, au tras vre-o câteva focuri și din mulțime 11 au căzut morți la moment, 13 au fost greu răniți și cei mulți au scăpat cu răni mai ușoare.

(» T. Rom«.)

Fă bine neamului tău. Ca să se înmulțească clasa industrișilor și între Români, redacțiunea foii «Meseriașul» din Lugoj mijlocește gratis plasarea de băieți la meseriași nostri, cari caută și întrebă tot mai mult după băieți, învățăcei (șegirți, inaș) la această redacțiune. La tăria neamului zidește tot natul, care ajută clasa această. Redacțiunea «Meseriașul» roagă deci pe tot iubitorul de neam Român să-i caute și să-i ceară intreprinerea pentru așezarea de atari băieți, ar avea totdeauna unde.

Preoților și învățătorilor mai săraci li-ar da foaia chiar pe jumătate prețul (pe 1 fl. 20) numni ca să-i angajeze la acvirea de băieți pentru cariera industrială

Adresa: Redacțiunea «Meseriașul» Lugoj.

Atentat contra Țarului. Din Petersburg vine știrea că cu ajutorul unor cini de vinat s'au descoperit anarhiști cari lucrau în pământ la un tunel ce ducea către palatul țarului. Cini adevărați îi miroșiră și scobeau în niște pământ mesecat cu pae, cu lom și așa s'a dat de groapa unde săpau, de începutul ei, de scrisori, de telegrame din cari apoi s'au descoperit intențiunea săpătorilor. Amăniți trebuie că vor fi oamenii aceia de fac ei astfel de fapte!

Cutremur de pământ. În Italia-de-sud a fost săptămâna trecută un cutremur mare. Comuna Ferruzano s'a prăpădit cu totul. Alte comune încă s'au dărîmat aproape de tot. Vre-o 300 oameni au fost îngropați de vii în dărîmături.

Firma Fischer și soțul în Nagyenyed comit. Alsófehér a scos în publicitate catalogul seu ilustrat, cel mai nou, despre producțiunile sale de pomi și viță de vie care dă explicările și lămuririle cele mai perfecte celor ce să interesează despre puterea de concurență a acestei firme; teritorul cultivat înainte cu 7 ani, cu pomi și viță de vie era peste 10 holde catastrale ceea ce dovedește afară de ori-ce îndoială puterea sa de concurență.

Firma Fischer et comp. din cauza aceasta se recomandă cu toată căldura pentru procurarea de tot felul de pomi și vițe de vie de ori-ce soi. Catalogul său îl trimite ori cui la cerere gratuit.

Un atestat minunat i-s'a trimis dlui Albert Müller Budapesta V/24 strada Vadász u. 34. Eată-l aci: După Dumnezeu îți mulțamesc d-tale, pentru-că femeea mea în ziua în care a folosit crucea d voastră R. B. nr. 86967 s'a simțit mai bine și dupăce a întrebuițat'o trei săptămâni, s'a vindecat. Francisc Nagy, strugar în Árok szálás 199. Acest atestat ne arată, că acelor, cari sufer de gicht, reumă, astmă, insomnie, epilepsie, oboseală, leșin, zgârciuri în stomach, auz slab, lipsă de apetit, ischias, precum slăbire etc. le folosește crucea dlui Albert Müller R. B. nr. 86967.

B I B L I O G R A F I E.

A apărut: **Îngrijirea vinului**, povețe practice pentru micii vieri de *Nicolae Simulescu*; cu 20 figuri în text. Prețul 30 fileri plus 3 fil. porto.

C U P R I N S U L:

1. Culesul. 2. Tescuirea. 3. Treverele. 4. Rachiul de trevere. 5. Liuriul. 6. Părțile alcătuitoare ale mustului. 7. Prefacerea mustului în vin. 8. Vinul. 9. Indreptarea mustului și a vinului. 10. Boalele și scădarile vinului: *a)* Floarea; *b)* Otătirea; *c)* Înăcrirea; *d)* Intinderea; *e)* Amărâla gustului; *f)* Perderea coloarei; *g)* Coloarea vânătă brunetă; *h)* Mucezala; *i)* Mirós de bute; *j)* Gustul de fum; *l)* Mirosul de ou stricat.

De vânzare la administrația revistei »Bunul Econom« în Orăștie (Szászváros).

Comandele să fac mai ușor — pentru un exemplar — trimițând în epistolă închisă marce postale în preț de 33 fileri.

Invitare de prenumărare la „Zăvodul“ foaie glumeață socială pentru popor, scrisă în spirit românesc și creștinesc. — Apare în toată Dumineca regulat pe 8 pagini format mare quart. — Redactor editor și proprietar: *Basilin Podoba*. — Prețul de prenumărare: pe o lună 1 cor, pe 3 luni 2 cor., pe 6 luni 4 cor. Cine trimite pe 6 luni câștigă în prețul portului de postă. Numărul de probă va apărea la finea lui Noemvrie. Redacția »Zăvodul« Cluj — Kolozsvár, strada Rudolf nr. 14.

Librăria *Alcalay* aduce un mare serviciu cititorilor »Bibliotecii pentru toți«, publicând în această colecție

Fântâna Blanduziei, cea mai celebră lucrare dramatică a lui *V. Alexandri*. Edițiile de 4 lei, și 1 leu și 50 bani de până acum erau prea scumpe și e o adevărată fericire pentru cetitorii și admiratorii marelui *Alexandri*, că pot să-și procure *Fântâna Blanduziei*, pe prețul numai de 30 bani.

Cu *Fântâna Blanduziei*, *V. Alexandri* ajunge culmea în opera lui hărăzită scenei teatrului. Frumusețea neasemuită a versurilor, înălțimea la care se ridică poetul în această operă, așază *Fântâna Blanduziei*, în fruntea pieselor noastre originale. Reprezentarea ei a fost un neîntrerupt triumf pentru autor, și oricând va fi citită și oricând se va juca ne va aduce acele clipe de rară înălțare sufletească, pe care ni le dau operele născute din mințile senine și mari. Aceasta a înțeles și Onor. Direcțiune a Teatrului Național din București, care începe actuala stagiune cu *Fântâna Blanduziei*.
De vânzare la mai toate librăriile din țară.

Catalogul complet al acestei »Biblioteci« a se cere la Librăria Alcalay. — București.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A apărut nr. 1, anul XI. din »**Albina**«, Revistă Enciclopedică Populară, cu următorul sumar:

Comitetul. Un cuvânt înainte. — *P. Gârboviceanu*, Zece ani de viață. — *I. Kalinderu*, Credința și știința. — *Haral*, Luminarea poporului..... — *Pimen al Dunării de jos*. Reflexiuni asupra jubileului de 10 ani dela înființarea revistei »Albina«. — *Athanasie Râmnic*, Două cuvinte despre țărani. — *Al. G. Galeșescu*, Bogăția unei țări... — *P. Rășcanu*, O datorie sfântă. — *Sofia Nădejde*, Pace și între oameni bună 'nrvoire. — *G. Coșbuc*. Piatra trăsnetului. — *I. Slavici*, O vânătoare cu rost. — *C. Fursea*, »Albinei«. — *C. Bunu*, Patria. — *N. Rădulescu Niger*, »Albinei«. — *N. Bibiri*, Omagiu din partea-mi revistei »Albina« *Prof. Dr. Manolescu*, Ce învățatură putem trage din viața insectei albina? — Cărți noi. — *St. C. Ioan*, Din foloasele învățământului. — *M. Lupescu*, Omul fără noroc. — *L. Merejeriu*, Indemn către muncitorii români. — *C. Armașu*, Cugetări. — *Icon. C. Zaharie*, Sfântul Ioan Gură de aur. — Mulțumiri. — *C. N. Mateescu*, Legenda lumânăricii. — *General P. V. Năsturel*, Radul Șerban Basarab și Matei Basarab. — *P. Dulfu*. Pribeagul. — Al.

Lepădatu, Lupta dela Năeni. — *M. Sadoveanu*, Istoria unei pălării. — Soarele punător de foc. — *G. P. Salviu*, Jubileul «Albinei». — *G. Ionescu*, Tipografia dela mănăstirea Znagov. — *Fl. Cristescu*, Puișorii. — *Ir. Popescu*, Animalul sănătos. — *Dr. V. Opreșcu*, Despre sănătate. — *Dr. C. A. Macri*, Cura de struguri și de must. — *P. Voldanescu*, Către frații săteni. — *St. Negulescu*, Portretele familiei regale. — *Em. Gârleanu*, Găza (Schită). — *S. Teodorescu Kirileanu*, Jocurile la sate. — *Maior S. Leonle*, Mai multă lumină! — *Paul Pașa*, Un județ fericit. — *G. Rădulescu Codin*, Mureș (poezie din popor). — *Diacon Raiculescu*, Părerea mea. — *I. N. Ciocan*, Din nevoile săteanului. — *C. D. Parepa*, Plantele medicinale cari cresc în țară și se pot recolta toamna. — *V. S. Moga*, Ingrijirea găinilor. — *Marin M. Țiculescu*, Șapte ani la colnic. — Cronica săptămânii. — Informațiuni.

Ilustrațiuni: Comitetul unionist din Moldova. — Cuțit de cremene din vremea oamenilor străvechi; — Topor de piatră cu coadă de lemn din vremea oamenilor străvechi; — Locuințe omnenești în mijlocul unui lac. — Sf. Ioan Gură de aur. — Mănăstirea Znagovului înainte de restaurare; Biserica dela Znagov cum este astăzi; — Antim Ivi-reanul; — Constantin Brâncoveanu; — Stema țării 1700; — Proorocul David după Psaltirea din 1700. — O vită sănătoasă și bine îngrijită. — La horă. — Micșunele; — Laur; — Angelică.

Gravuri afară din text: *In zorii zilei*, gravura în colorii (coperta), de I. Strâmbulescu. — *Dacia*, de Costin Petrescu. — *Mihaiu Viteazii*, de Oscar Obedeau.

Muzică: *G. Teodossiu*, Două cântece școlare: I. Clopoșetul; II. Mircea la bătaie.

La *Librăria Ciurcu* în Brașov, să află de vânzare din scrierile mult regretatului Iosif Vulcan următoarele: Dela sate Novele și schițe 1 cor. Lira mea. Poezii. Ediț. de lux 2 cor. Lira mea Poezii. Ediț. obicnuită 1 cor. 50 fil. Stefan cel tânăr. Traged în 5 acte și 3 tablouri 1 cor. 40 fil. Gărgăunii dragosteii. Com în 1 act 40 fil. Mânța cu Clopot. 40 fil. Nunta lui Pârjol. Glumă dela sate, teatru 20 fil. Insurășilă. Monolog 10 fil. Prima rochie lungă. Monolog 10 fil.